فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخْرِجُوٓاْ ءَالَ
پس نبود پاسخ قوم او مگر اینکه گفتند بیرون کنید خاندان

لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنجَيْنَـٰهُ
لوط را از آبادی خود همانا ایشان مردمانی هستند که پاکی می جویند (۵۶) پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَـٰهَا مِنَ ٱلْغَـٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
و خاندانش را مگر زن او را که مقدّر کردیم او را از باقی ماندگان [در عذاب] باشد (۵۷) و بارانیدیم

عَلَيْهِم مَّطَرًاۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَـٰمٌ
بر آنان بارانی [گران از سنگ] پس بد بود باران بیم داده شدگان (۵۸) بگو ستایش از آن الله است و سلام

عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
بر آن بندگان او که [الله] برگزیده است [آنان را] آیا الله بهتر است یا آنچه شریک [او] می‌سازند (۵۹)

أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
[آیا غیر الله بهترند] یا آن که آفریده است آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان

مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
آب را پس رویانیدیم با آن باغ های با طراوت را ممکن نبود برای شما

أَن تُنۢبِتُواْ شَجَرَهَآۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
که برویانید درختان آن را آیا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله] برابر می نهند (۶۰)

أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَـٰلَهَآ أَنْهَـٰرًا وَجَعَلَ لَهَا
[آیا غیر الله بهترند] یا آن که آفرید زمین را قرارگاهی و بیافرید در میان زمین نهرهایی را و قرار داد برای آن

رَوَٰسِىَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًاۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ بَلْ
کوه‌های بلند را و آفرید میان دو دریای [شور و شیرین] حایلی را آیا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
بیشترشان نمی دانند (۶۱) [آیا غیر الله بهترند] یا آن که اجابت می کند درمانده را چون بخواند او را

وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِۗ أَءِلَـٰهٌ
و دور می کند گرفتاری را و می گرداند شما را جانشینان در زمین آیا الهی

مَّعَ ٱللَّهِۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِى
با الله هست؟ [نه] بسیار کم پند می پذیرند (۶۲) [آیا غیر الله بهترند] یا آن که راه می نماید شما را در

ظُلُمَـٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ ٱلرِّيَـٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ
تاریکی های خشکی و دریا [به وسیلهٔ ستارگان] و آن که می فرستد بادها را مژده دهنده پیش از

رَحْمَتِهِۦٓۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِۚ تَعَـٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾
رحمت خود [یعنی باران]؟ آیا الهی با الله هست؟ برتر است الله از آنچه شریک [او] می‌سازند (۶۳)

أَمَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ
[آیا غیر الله بهترند] یا آن که آغاز می کند آفرینش را؟ سپس باز می گرداند آن را؟ و آن که روزی می دهد شما را از آسمان و زمین؟

أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٦٤
آیا الهی با الله هست؟ بگو بیاورید دلیل خود را اگر هستید راستگویان ۶۴

قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَمَا يَشۡعُرُونَ
بگو نمی داند هرکه در آسمان ها و زمین است غیب را مگر الله و درنمی یابند

أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ٦٥ بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلۡمُهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ بَلۡ هُمۡ
که چه وقت برانگیخته می شوند ۶۵ بلکه به پایان رسیده دانش آنها دربارهٔ آخرت [آگاهی از آن ندارند] نه بلکه ایشان

فِي شَكّٖ مِّنۡهَاۖ بَلۡ هُم مِّنۡهَا عَمُونَ ٦٦ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ
در شک اند از [اصل] آخرت بلکه ایشان از [درک] آن نابینایند ۶۶ و گفتند آنان که کافر شدند

أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبٗا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخۡرَجُونَ ٦٧ لَقَدۡ وُعِدۡنَا
آیا زمانی که شویم خاک و پدران ما [نیز]؟ آیا ما بیرون آورده شدگانیم [از زمین] ۶۷ به درستی که وعده داده شدیم

هَٰذَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٦٨
این را [هم] ما و [هم] پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه های پیشینیان ۶۸

قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ
بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه شد انجام بزهکاران

٦٩ وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُن فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ ٧٠
۶۹ و غم مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از نیرنگی که می ورزند ۷۰

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٧١ قُلۡ عَسَىٰٓ
و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان ۷۱ بگو چه بسا

أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي تَسۡتَعۡجِلُونَ ٧٢ وَإِنَّ رَبَّكَ
که درپی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید ۷۲ و همانا پروردگار تو

لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَشۡكُرُونَ ٧٣ وَإِنَّ
دارای بخششی است بر مردم و لیکن بیشتر شان شکر نمی کنند ۷۳ و همانا

رَبَّكَ لَيَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٧٤ وَمَا مِنۡ غَآئِبَةٖ
پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد سینه هایشان و آنچه را آشکار می کنند ۷۴ و نیست هیچ ناپیدایی

فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مُّبِينٍ ٧٥ إِنَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ
در آسمان و زمین مگر در کتابی روشن است ۷۵ همانا این قرآن

يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَكۡثَرَ ٱلَّذِي هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَ ٧٦
بازگو می کند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در آن اختلاف می کنند ۷۶

وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحۡمَةٌ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقۡضِي بَيۡنَهُم
و همانا این رهنمود و رحمتی است برای مؤمنان ۷۷ همانا پروردگار تو داوری می‌کند در میان ایشان

بِحُكۡمِهِۦۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۖ إِنَّكَ عَلَى
به حکم خود و اوست آن پیروزمند دانا ۷۸ پس توکل کن بر الله همانا تو بر

ٱلۡحَقِّ ٱلۡمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ
حق آشکار هستی ۷۹ بی گمان، تو نمی شنوانی به مردگان و نمی شنوانی به کران درخواست[خود] را

إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِي ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن
آنگاه که روی بگردانند پشت کنان ۸۰ و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی شان

ربع حزب ۳۹
تُسۡمِعُ إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ﴿٨١﴾ ۞ وَإِذَا
نمی‌شنوانی مگر کسانی را که ایمان می‌آورند به آیت‌های ما و سر تسلیم فرود آرند ۸۱ و چون

وَقَعَ ٱلۡقَوۡلُ عَلَيۡهِمۡ أَخۡرَجۡنَا لَهُمۡ دَآبَّةً مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ تُكَلِّمُهُمۡ
واقع شود فرمان[عذاب] بر آنان بیرون آوریم برایشان جنبنده ای را از زمین که سخن گوید با آنان [تا آیات ما را باور کنند]

أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَيَوۡمَ نَحۡشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند ۸۲ و [یاد کن] روزی را که محشور کنم از هر امتی

فَوۡجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُمۡ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو
طایفه‌ای را از آنان که دروغ می‌شمردند آیات ما را پس آنان بازداشته می‌شوند[از پراکندگی] ۸۳ تا آنگاه که بیایند

قَالَ أَكَذَّبۡتُم بِـَٔايَٰتِي وَلَمۡ تُحِيطُواْ بِهَا عِلۡمًا أَمَّاذَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ
[الله] گوید آیا دروغ شمردید آیات مرا درحالی که احاطه نداشتید به آنها از جهت دانش؟ یا [بگویید که] چه می کردید

﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ ٱلۡقَوۡلُ عَلَيۡهِم بِمَا ظَلَمُواْ فَهُمۡ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمۡ
۸۴ و واقع گردد فرمان[عذاب] بر آنان به خاطر آنکه ستم کردند پس آنان سخنی نمی‌گویند ۸۵ آیا

يَرَوۡاْ أَنَّا جَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِيَسۡكُنُواْ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبۡصِرًاۚ إِنَّ فِي
ندیده اند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و [قرار دادیم] روز را برای دیدن همانا در

ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَفَزِعَ
این نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند ۸۶ و [یاد کن] روزی را که دمیده شود در صور پس به هراس افتند

مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُۚ وَكُلٌّ أَتَوۡهُ
آنان که در آسمان‌اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد الله و همه بیایند نزد او

دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى ٱلۡجِبَالَ تَحۡسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِۚ
فروتنانه ۸۷ و ببینی کوه ها را [درحالی که] پنداری آنها را ایستا درحالی که آنها گذر می‌کنند [مانند] گذرکردن ابر

صُنۡعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِيٓ أَتۡقَنَ كُلَّ شَيۡءٍۚ إِنَّهُۥ خَبِيرُۢ بِمَا تَفۡعَلُونَ ﴿٨٨﴾
[بنگر] ساختهٔ الله که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید ۸۸

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾
هرکه بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هراس آن روز در امانند ﴿٨٩﴾

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
و هرکه بیاورد بدی را پس نگونسار شود روی های شان در آتش آیا جزا داده می‌شوید

إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَآ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ
جز آنچه می‌کردید ﴿٩٠﴾ [بگو ای محمد] جز این نیست که فرمان یافته‌ام که بپرستم پروردگار این

ٱلْبَلْدَةِ ٱلَّذِى حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَىْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
سرزمین را که پاس داشته است آن را و برای اوست هر چیزی و فرمان یافته ام که باشم از

ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوَا۟ ٱلْقُرْءَانَ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى
مسلمانان ﴿٩١﴾ و اینکه بخوانم قرآن را پس هرکه راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِۦ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ ٱلْحَمْدُ
به سود خود و هرکه گمراه شود پس بگو جز این نیست که من از بیم دهندگانم ﴿٩٢﴾ و بگو ستایش

لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾
از آن الله است به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می‌کنید ﴿٩٣﴾

## سُورَةُ ٱلْقَصَصِ

ترتیبها ۲۸ — آیاتها ۸۸

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طسٓمٓ ﴿١﴾ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢﴾ نَتْلُوا۟ عَلَيْكَ
طا، سین، میم ﴿١﴾ این آیت های کتاب روشنگر است ﴿٢﴾ می خوانیم بر تو

مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِٱلْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ
از داستان موسی و فرعون به حق برای گروهی که ایمان دارند ﴿٣﴾ همانا

فِرْعَوْنَ عَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ
فرعون برتری جست در زمین [مصر] و گردانید اهل آن را گروه گروه به ناتوانی می کشانید

طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْىِۦ نِسَآءَهُمْ إِنَّهُۥ كَانَ
گروهی را از ایشان سر می برید پسران شان را و زنده می گذاشت زنان [دختران]شان را همانا وی بود

مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟
از تبهکاران ﴿٤﴾ و می خواستیم که منت نهیم بر آنان که به ناتوانی کشیده شدند

فِى ٱلْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥﴾
در زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایانی و بگردانیم ایشان را وارثان [ملک فرعون] ﴿٥﴾

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
و توانایی بدهیم به ایشان در زمین [مصر و شام] و نشان دهیم به فرعون و هامان و لشکرهای آن دو

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ (٦) وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
از جانب آنان آنچه را [عذابی را] که از آن می ترسیدند (۶) و وحی کردیم به مادر موسی

أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
که شیر بده او را پس چون بترسی بر [جان] وی بینداز او را در دریا و مترس

وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧)
و غمگین مشو همانا ما بازگردانندهٔ اوییم به سوی تو و قرار دهندهٔ اوییم از پیامبران (۷)

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
پس برگرفتند او را کسان فرعون [از آب دریا] تا سرانجام باشد برای فرعونیان سبب دشمنی و اندوهی همانا

فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ (٨)
فرعون و هامان و لشکریان آن دو بودند خطاکاران (۸)

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
و گفت زن فرعون [این طفل] روشنی چشم است برای من و برای تو مکشید او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٩) وَأَصْبَحَ
که سود دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و ایشان [حقیقت حال را] درنمی یافتند (۹) و گشت

فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ
دل مادر موسی خالی [از صبر] همانا نزدیک بود که فاش سازد آن [ماجرا] را اگر استوار

رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (١٠) وَقَالَتْ
نمی ساختیم قلبش را تا باشد از مؤمنان [به وعدهٔ ما] (۱۰) و گفت [مادر موسی]

لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
به خواهرش در پی او[موسی] برو پس دید او را از دور درحالی که فرعونیان درنمی یافتند

نصف حزب ۳۹

(١١) ۞ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
(۱۱) باز داشتیم از او [شیر دادن] دایگان پیش از آن [رسیدن خواهرش] پس گفت [خواهرش] آیا راه بنمایم شما را

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ (١٢)
بر اهل خانه ای سرپرستی کنند او را برای شما و ایشان برای اویند خیرخواهان (۱۲)

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
پس باز گردانیدیم او را به سوی مادرش تا روشن شود چشم وی و اندوهناک نشود و تا بداند

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (١٣)
که وعدهٔ الله حق است و لیکن بیشترشان نمی دانند (۱۳)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى
و چون رسید به سن رشدش و معتدل و استوار شد دادیم به او حکمت و دانشی را و این چنین پاداش می دهیم

ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
نیکوکاران را (۱۴) و داخل شد در شهر در وقت بی خبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ
پس یافت در آن دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش

فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ
پس یاری جست از او کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مشتی زد او را موسی

فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ
پس او را کشت [موسی] گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کنندهٔ آشکار

﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى فَٱغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ
(۱۵) [موسی] گفت [ای] پروردگارم همانا ستم کردم بر نفس خود پس بیامرز مرا پس بیامرزید او را همانا اوست آن

ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ أَكُونَ
آمرزندهٔ مهربان (۱۶) گفت [ای] پروردگارم به سبب آنچه ارزانی داشته‌ای بر من پس هرگز نمی شوم

ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِى ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
پشتیبان گنهکاران (۱۷) پس بامداد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

ٱلَّذِى ٱسْتَنصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۥ ۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِىٌّ
شخصی که یاری خواسته بود از وی دیروز او را به فریادرسی می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ
آشکار هستی (۱۸) پس چون خواست [موسی] که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هر دوی آنها بود گفت

يَٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّآ
ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان (۱۹)

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلْمَلَأَ
و آمد مردی از منتهای شهر شتابان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَٱخْرُجْ إِنِّى لَكَ مِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٢٠﴾
رای زنی می کنند دربارهٔ تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیرخواهان ام (۲۰)

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢١﴾
پس برون آمد از آن [شهر] ترسان و مراقب بود گفت [ای] پروردگارم نجات بده مرا از این قوم ستمکار (۲۱)

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ

و چون روی آورد به سوی [شهر] مدین گفت امید است پروردگار من که راهبری می نماید مرا به راه

السَّبِيلِ (۲۲) وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ

راست (۲۲) و چون رسید به آب مدین یافت بر آن گروهی را از

النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ

مردم که آب می نوشانیدند [دام های خود را] و یافت پشت سرشان دو زن را که بازمی داشتند [دام های] خود را

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا

گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه بازگردانند شبانان [دام های خود را] و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳) فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ

پیری کهنسال است (۲۳) پس آب داد [دامهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴) فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا

[ای] پروردگارم همانا من به آنچه فرود آوردی به سوی من از خیری نیازمندم (۲۴) پس آمد نزد موسی یکی از آن هر دو [زن]

تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ

که راه می رفت با شرم و حیا گفت همانا پدرم می خواند تو را تا به تو بدهد

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ

مزد آنچه آب نوشانیدی [دام های] ما را پس چون آمد نزد او [نزد شعیب] و بازگفت بر او داستان را گفت

لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا

مترس نجات یافتی از آن قوم ستمکار (۲۵) گفت یکی از آن دو

يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

ای پدر من او را به کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و امین باشد

(۲۶) قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَن

(۲۶) [شعیب] گفت همانا من می خواهم که به همسری تو درآورم یکی از این دو دختر خود را به شرط آنکه

تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ

برای من کار کنی هشت سال پس اگر تمام کردی ده سال را پس اختیار با توست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ

و نمی خواهم که سخت بگیرم بر تو خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از

الصَّالِحِينَ (۲۷) قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ

شایستگان (۲۷) [موسی] گفت این شرط میان من و تو باشد هر کدام این دو مدت را

قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ (۲۸)

به سر بردم پس نباید تحمیل و بازخواستی بر من باشد و الله بر آنچه می گوییم نگهبان است (۲۸)

سه چهارم حزب ۳۹

۞ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ
پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانوادهٔ خود را دید از جانب

ٱلطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم
کوه طور آتشی را گفت به خانوادهٔ خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیاورم برای شما

مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
از آن خبری را یا پاره ای از آتش را باشد که شما خود را گرم کنید

۲۹ فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ مِن شَٰطِئِ ٱلْوَادِ ٱلْأَيْمَنِ فِى ٱلْبُقْعَةِ
۲۹ پس چون رسید نزد آن[آتش] ندا داده شد از کرانهٔ راست آن درّه در آن بقعهٔ

ٱلْمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّىٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ
مبارک از درخت که ای موسی همانا منم من الله پروردگار

ٱلْعَٰلَمِينَ ۳۰ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا
جهانیان ۳۰ و اینکه بینداز عصای خود را پس چون دید آن را که می جنبد گویا آن

جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰٓ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مار است روی گرداند پشت کنان و به عقب برنگشت [گفتیم] ای موسی پیش بیا و مترس همانا تو

مِنَ ٱلْءَامِنِينَ ۳۱ ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ
از ایمنان هستی ۳۱ فرو بر دستت را در گریبانت که برمی‌آید سفید بدون

غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِ فَذَٰنِكَ
هیچ آسیبی و بپیوست کن به طرف خود بازویت را [برای رهایی] از ترس پس این

بُرْهَٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓ إِنَّهُمْ كَانُوا۟
دو حجت است از طرف پروردگار تو به سوی فرعون و مهترانش همانا آنان هستند

قَوْمًا فَٰسِقِينَ ۳۲ قَالَ رَبِّ إِنِّى قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
گروهی نافرمان ۳۲ گفت [ای] پروردگارم همانا من کشته ام از آنها شخصی را پس می ترسم

أَن يَقْتُلُونِ ۳۳ وَأَخِى هَٰرُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّى لِسَانًا
که بکشند مرا ۳۳ و برادرم هارون او فصیح تر است از من درزبان[سخن]

فَأَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِىٓ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ۳۴
پس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کنند مرا ۳۴

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا
فرمود قوی خواهیم کرد بازوی تو را به برادرت و قرار می دهیم برای شما حجتی را پس نخواهند

يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ ۳۵
رسید آنان به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان اید ۳۵

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا بَيِّنَٰتٖ قَالُواْ مَا هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ
پس چون آورد نزدشان موسی نشانه های روشن ما را گفتند نیست این مگر جادویی

مُّفۡتَرٗى وَمَا سَمِعۡنَا بِهَٰذَا فِيٓ ءَابَآئِنَا ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
ساختگی و نشنیده ایم این را در [روزگار] پدران پیشینیان خود ۳۶ و گفت

مُوسَىٰ رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلۡهُدَىٰ مِنۡ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ
موسی پروردگار من داناتر است به کسی که آورده است هدایت را از نزد وی و کسی که هست

لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِۚ إِنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ
از آنِ او فرجام این سرای همانا رستگار نمی شوند ستمکاران ۳۷ و گفت فرعون

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَأُ مَا عَلِمۡتُ لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرِي فَأَوۡقِدۡ
ای مهتران نمی شناسم برای شما هیچ الهی جز خود را پس آتش برافروز

لِي يَٰهَٰمَٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجۡعَل لِّي صَرۡحٗا لَّعَلِّيٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ
برایم ای هامان بر گل آنگاه بساز برایم قصری را باشد که بنگرم به

إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَٱسۡتَكۡبَرَ
اله موسی و همانا من می پندارم او را از دروغگویان ۳۸ و تکبر ورزید

هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ إِلَيۡنَا
او و سپاهیانش در زمین به ناحق و پنداشتند که ایشان به سوی ما

لَا يُرۡجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذۡنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذۡنَٰهُمۡ فِي
بازگردانده نمی‌شوند ۳۹ پس گرفتیم او و سپاهیانش را آنگاه انداختیم آنان را در

ٱلۡيَمِّۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾
دریا پس ببین چگونه شد فرجام ستمکاران ۴۰

وَجَعَلۡنَٰهُمۡ أَئِمَّةٗ يَدۡعُونَ إِلَى ٱلنَّارِۖ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ
و قرار دادیم آنان را پیشوایانی که می خوانند [مردم را] به سوی آتش و در روز رستاخیز

لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَأَتۡبَعۡنَٰهُمۡ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗۖ
یاری نمی‌شوند ۴۱ و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنتی را

وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلۡمَقۡبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدۡ ءَاتَيۡنَا
و در روز رستاخیز آنان از زشت رویان اند ۴۲ و هر آینه دادیم

مُوسَى ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَهۡلَكۡنَا ٱلۡقُرُونَ ٱلۡأُولَىٰ
به موسی کتاب را پس از آنکه هلاک ساختیم نسل های نخستین را

بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾
درحالی که مایهٔ بینش هایی است برای مردم و راهنما و رحمتی باشد که آنان پندپذیرند ۴۳

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ
و نبودی تو در جانب غربی [وادی طور] آنگاه که فرستادیم به سوی موسی فرمان [رسالت را] و نبودی تو

مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
از حاضران ۴۴ و لیکن پدید آوردیم ما نسل هایی را پس دراز شد بر ایشان

ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ
روزگار و نبودی تو ساکن در میان مردم مدین که بخوانی بر ایشان

ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ
آیات ما را و لیکن بودیم ما فرستندگان [پیامبران] ۴۵ و نبودی تو در جانب

ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
طور آنگاه که ندا دادیم و لیکن این رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را

مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾
که نیامده بود برای آنان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که آنان پند پذیرند ۴۶

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟
و اگر آن نبود که برسد به ایشان مصیبتی به‌سبب آنچه پیش فرستاده است دست‌های ایشان آنگاه گویند

رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ وَنَكُونَ
[ای] پروردگارما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را و باشیم

مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟
از مؤمنان [هرگز تو را به سوی آنان نمی‌فرستادیم] ۴۷ پس چون آمد برای آنان [سخن] حق از نزد ما گفتند

لَوْلَآ أُوتِىَ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ مُوسَىٰٓ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أُوتِىَ
چرا داده نشد [به این رسول] مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نورزیدند به آنچه داده شده بود

مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا۟ سِحْرَانِ تَظَٰهَرَا وَقَالُوٓا۟ إِنَّا بِكُلٍّ كَٰفِرُونَ
به موسی پیش از این؟ گفتند [تورات و قرآن] هر دو جادواند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند همانا ما به هر یک کافریم

﴿٤٨﴾ قُلْ فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ
۴۸ بگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنماینده تر باشد از این دو که پیروی کنم آن را

إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكَ فَٱعْلَمْ
اگر هستید شما راست گویان ۴۹ پس اگر پاسخ ندهند [سخن] تو را پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ
جز این نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾
هدایتی از جانب الله همانا الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را ۵۰

حزب ۴۰

۞ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ ٱلَّذِينَ
و هر آینه [پی درپی و] پیوسته کردیم برایشان این سخن را باشد که آنان پندپذیرند ﴿۵۱﴾ آنان که

ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
دادیم به آنان کتاب را پیش از این [قرآن] ایشان به آن ایمان می آورند ﴿۵۲﴾ و چون خوانده شود بر ایشان

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
گویند ایمان آوردیم به آن همانا آن حق است ازجانب پروردگار ما همانا ما بودیم پیش از این مسلمان ﴿۵۳﴾

أُوْلَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ
آنان داده شوند مزدشان دوبار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می کنند با نیکی

ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُواْ ٱللَّغْوَ
بدی را و از آنچه روزی دادیم به ایشان انفاق می کنند ﴿۵۴﴾ و چون بشنوند سخن بیهوده را

أَعْرَضُواْ عَنْهُ وَقَالُواْ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ
روی می‌گردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا نَبْتَغِى ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
نمی خواهیم [همنشینی] نادانان را ﴿۵۵﴾ همانا تو نتوانی هدایت کنی هرکه را دوست داری و لیکن

ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوٓاْ إِن
الله هدایت می کند هرکه را خواهد و او داناتر است به کسانی که هدایت را می پذیرند ﴿۵۶﴾ و گفتند اگر

نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَآ ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ
پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده می شویم از سرزمین خود آیا جای ندادیم ایشان را

حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ
در حرمی امن؟ که آورده می شود به سوی آن میوه های هر چیزی درحالی که روزی است از طرف ما و لیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍۭ
بیشترشان نمی دانند ﴿۵۷﴾ و بسا هلاک کردیم آبادی ای را

بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ
که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این منزلهایشان است [در آنها] که سکونت نشده است بعد از آنان

إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
مگر اندکی و ما خود وارث آنهاییم ﴿۵۸﴾ و نیست پروردگار تو هلاک کنندهٔ

ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۚ وَمَا
آبادی ها تا آنکه بفرستد در مرکز آنها پیامبری را که بخواند بر ایشان آیات ما را و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٥٩﴾
نیستیم ما هلاک کنندهٔ آبادی ها مگر درحالی که مردم آن ستمکاران باشند ﴿۵۹﴾

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَيۡءٖ فَمَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَزِينَتُهَاۚ وَمَا عِندَ

وهرآنچه داده شده به شما از چیزی پس بهره مندی زندگانی دنیا و آرایش آن است و آنچه نزد

ٱللَّهِ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٠ أَفَمَن وَعَدۡنَٰهُ وَعۡدًا حَسَنٗا

الله است بهتر و پاینده تر است آیا خرد نمی ورزید ۶۰ آیا پس کسی که وعده داده ایم به او وعدهٔ نیکوی [بهشت] را

فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعۡنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ هُوَ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ

پس او به آن می رسد مانند کسی است که بهره دادیم او را از کالای زندگانی دنیا سپس او در روز رستاخیز

مِنَ ٱلۡمُحۡضَرِينَ ٦١ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ

از احضارشدگان [در عذاب] خواهد بود ۶۱ و روزی که ندا کند آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من؟ همانان که

كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ٦٢ قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ

شما گمان می کردید ۶۲ گویند آنان که سزاوار گشت بر آنان فرمان[عذاب] [ای] پروردگارما اینان

ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَاۖ تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا

کسانی‌اند که گمراه کردیم گمراه کردیم آنان را چنان که گمراه شدیم خود ما بیزاری می‌جوییم از آنها به سوی تو [آنها] ما را

يَعۡبُدُونَ ٦٣ وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ

نمی پرستیدند [بلکه هوای خود را می پرستیدند] ۶۳ و گفته شود بخوانید شریکان خود را پس بخوانند آنان را پس پاسخ ندهند

لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ يَهۡتَدُونَ ٦٤ وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ

به آنها و می‌بینند عذاب را و آرزو می کنند کاش آنان راه یافته بودند ۶۴ و روزی که ندا کند آنان را

فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبۡتُمُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٦٥ فَعَمِيَتۡ عَلَيۡهِمُ ٱلۡأَنۢبَآءُ

پس گوید چه پاسخی دادید پیامبران را ۶۵ پس پوشیده ماند بر آنان خبرها

يَوۡمَئِذٖ فَهُمۡ لَا يَتَسَآءَلُونَ ٦٦ فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ

در آن روز پس ایشان از یکدیگر نخواهند پرسید ۶۶ پس کسی که توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَٰلِحٗا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلۡمُفۡلِحِينَ ٦٧ وَرَبُّكَ

کار نیکو را پس امید است که باشد از رستگاران ۶۷ و پروردگار تو

يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخۡتَارُۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلۡخِيَرَةُۚ سُبۡحَٰنَ

می آفریند آنچه خواهد و می گزیند [هر که را خواهد] نیست آنان را گزینشی پاک است

ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ٦٨ وَرَبُّكَ يَعۡلَمُ مَا تُكِنُّ

الله و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ۶۸ و پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد

صُدُورُهُمۡ وَمَا يُعۡلِنُونَ ٦٩ وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ لَهُ

سینه های شان و آنچه را آشکار می کنند ۶۹ و اوست الله نیست هیچ الهی جز او از آن اوست

ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأُولَىٰ وَٱلۡأٓخِرَةِۖ وَلَهُ ٱلۡحُكۡمُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٧٠

ستایش در دنیا و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ۷۰

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ
بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد الله بر شما شب را همیشگی تا روز رستاخیز

مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما روشنی را آیا پس نمی شنوید ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ
بگو به من خبر بدهید اگر قرار دهد الله بر شما روز را همیشگی تا

يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ
روز رستاخیز کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما شب را که آرام گیرید

فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ
در آن آیا نمی بینید ﴿۷۲﴾ و از رحمت اوست که قرار داد برای شما شب

وَٱلنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و روز را تا آرام گیرید در آن [در شب] و تا بجویید از بخشش او [در روز] و باشد که شما شکرگزاری کنید

﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ
﴿۷۳﴾ و روزی که ندا دهد آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من که

تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
گمان می کردید ﴿۷۴﴾ و بیرون می کشیم از هر امتی گواهی را پس گوییم

هَاتُوا۟ بُرْهَٰنَكُمْ فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟
بیاورید دلیل خود را پس خواهند دانست که همانا حق از آنِ الله است و گم شود از آنها آنچه را که

ربع حزب ۴۰

يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ ۞ إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ
برمی بافتند ﴿۷۵﴾ همانا قارون بود از قوم موسی پس سرکشی کرد

عَلَيْهِمْ وَءَاتَيْنَٰهُ مِنَ ٱلْكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلْعُصْبَةِ
بر ایشان و داده بودیم به او از گنج ها آنقدر که [حمل] کلید صندوق های او گرانی می کرد بر گروه

أُو۟لِى ٱلْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُۥ قَوْمُهُۥ لَا تَفْرَحْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْفَرِحِينَ
چند نفرهٔ نیرومند آنگاه که گفتند به او قومش [مغرورانه] شادی مکن همانا الله دوست نمی دارد شادمانان [مغرور] را

﴿٧٦﴾ وَٱبْتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ وَلَا تَنسَ
﴿۷۶﴾ و بجوی در آنچه داده است به تو الله سرای آخرت را و فراموش مکن

نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنْيَا وَأَحْسِن كَمَآ أَحْسَنَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ
بهرهٔ خود را از دنیا و نیکویی کن چنان که نیکویی کرده است الله به تو

وَلَا تَبْغِ ٱلْفَسَادَ فِى ٱلْأَرْضِ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾
و مجوی فساد را در زمین همانا الله دوست نمی دارد فسادکنندگان را ﴿۷۷﴾

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلۡمٍ عِندِيٓۚ أَوَلَمۡ يَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَهۡلَكَ
گفت جز این نیست که داده شده به من این [ثروت] براساس دانشی که نزد من است آیا نمی‌دانست که الله هلاک کرد

مِن قَبۡلِهِۦ مِنَ ٱلۡقُرُونِ مَنۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُ قُوَّةٗ وَأَكۡثَرُ جَمۡعٗاۚ
پیش از وی نسل هایی را که آنها نیرومندتر بودند از او از روی قوت و زیاده تر بودند ازروی جمع کردن ثروت

وَلَا يُسۡـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ۷۸ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ
و پرسیده نمی شوند از گناهانشان گنهکاران [چون حسابشان روشن است] ۷۸ پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِۦۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا يَٰلَيۡتَ لَنَا
در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگانی دنیا را ای کاش برای ما می بود

مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ قَٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٖ ۷۹ وَقَالَ
مانند آنچه داده شده است به قارون همانا او دارای بهره ای بزرگ است ۷۹ و گفتند

ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ وَيۡلَكُمۡ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّمَنۡ ءَامَنَ
کسانی که داده شده بود به ایشان دانش [آگاهی از دو سرای] وای بر شما ثواب الله بهتر است برای کسی که ایمان آورده

وَعَمِلَ صَٰلِحٗاۚ وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ۸۰ فَخَسَفۡنَا
و انجام دهد کار شایسته را و برخوردار نشوند از آن مگر شکیبایان ۸۰ پس فرو بردیم

بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلۡأَرۡضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٖ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ
او را و سرای او را به زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که یاری دهند او را جز

ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُنتَصِرِينَ ۸۱ وَأَصۡبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوۡاْ
الله و نبود از یاری دهندگان [به خودش] ۸۱ و بامداد کردند آنان که آرزو می کردند

مَكَانَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَقُولُونَ وَيۡكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن
جایگاه او را دیروز در حالی که می گفتند وه! گویی الله می گشاید رزق را برای هرکه

يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُۖ لَوۡلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا لَخَسَفَ بِنَاۖ
خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد [برای هرکه بخواهد] اگر منّت ننهاده بود الله بر ما هر آینه فرومی برد ما را

وَيۡكَأَنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ۸۲ تِلۡكَ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ نَجۡعَلُهَا
وه! گویی رستگار نمی‌شوند کافران ۸۲ آن سرای آخرت است قرار می‌دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوّٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فَسَادٗاۚ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلۡمُتَّقِينَ
برای آنان که نمی‌خواهند برتری جویی را در زمین و نه فسادی را و سرانجام [نیکو] برای پرهیزکاران است

۸۳ مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا
۸۳ هرکه بیاورد نیکی را پس برای او است بهتر از آن و هرکه بیاورد بدی را پس

يُجۡزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ۸۴
سزا داده نمی‌شوند آنان که کردند بدی‌ها را مگر [به اندازه] آنچه که می کردند ۸۴

إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّىٓ
همانا آن که واجب کرد بر تو[تبلیغ] قرآن را هر آینه بازگرداننده است تو را به بازگشتگاهی بگو پروردگار من

أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ (۸۵) وَمَا كُنتَ
داناتر است به کسی که آورده است هدایت را و کسی که خود در گمراهی آشکار است (۸۵) و تو نداشتی

تَرْجُوٓا۟ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
امید که القا شود به سوی تو این کتاب مگر رحمتی از پروردگارت

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَٰفِرِينَ (۸۶) وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ ءَايَٰتِ
پس مباش هرگز پشتیبان کافران (۸۶) و بازندارند تو را [کافران] از [تبلیغ] آیات

ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الله بعد از آنکه فرود آورده شد به سوی تو و بخوان به سوی پروردگارت و مباش هرگز از

ٱلْمُشْرِكِينَ (۸۷) وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا
مشرکان (۸۷) و مخوان با الله الهی دیگر را که نیست هیچ الهی جز

هُوَ كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُۥ لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۸)
او هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات او از آن اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید (۸۸)

ترتیبها ۲۹

## سُورَةُ العَنكَبُوتِ

آیاتها ۶۹

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

نصف حزب ۴۰

الٓمٓ (۱) أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتْرَكُوٓا۟ أَن يَقُولُوٓا۟ ءَامَنَّا وَهُمْ لَا
الف لام میم (۱) آیا پنداشته اند مردم که رها می شوند [به مجرد] اینکه بگویند ایمان آورده ایم و ایشان

يُفْتَنُونَ (۲) وَلَقَدْ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ
آزمایش نشوند (۲) و هر آینه آزمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند پس قطعاً می شناسد الله آنانی را که

صَدَقُوا۟ وَلَيَعْلَمَنَّ ٱلْكَٰذِبِينَ (۳) أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ
راست گفته‌اند و قطعاً خوب می شناسد دروغگویان را (۳) آیا می‌پندارند آنانی که انجام می دهند

ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ (۴) مَن كَانَ يَرْجُوا۟
بدی‌ها را که پیشدستی کنند بر ما؟ بد است آنچه حکم می‌کنند (۴) هر که امید می‌دارد

لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَءَاتٍ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ (۵) وَمَن
دیدار الله را پس همانا وعدهٔ الله آمدنی است و اوست آن شنوای دانا (۵) هر که

جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَٰلَمِينَ (۶)
بکوشد پس جز این نیست که می کوشد به سود خودش همانا الله بی نیاز است از جهانیان (۶)

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ
و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته البته می‌زداییم از ایشان بدی‌های شان را

وَلَنَجۡزِيَنَّهُمۡ أَحۡسَنَ ٱلَّذِي كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ
و البته پاداش می‌دهیم ایشان را به نیکوترین کاری که می‌کردند (۷) و سفارش کردیم انسان را

بِوَٰلِدَيۡهِ حُسۡنٗاۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ
به پدر و مادر خود که نیکی کند [با آنها] و اگر آن‌دو کوشیدند تا شریک‌سازی برای من آنچه را که نیست برای تو به آن دانشی

فَلَا تُطِعۡهُمَآۚ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٨﴾
پس [در این صورت] از آن دو اطاعت مکن بسوی من است بازگشت شما آنگاه خبر می‌دهم شما را به آنچه که می‌کردید (۸)

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدۡخِلَنَّهُمۡ فِي ٱلصَّٰلِحِينَ
و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را هر آینه داخل گردانیم ایشان را در [زمرهٔ] شایستگان

﴿٩﴾ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِيَ فِي ٱللَّهِ جَعَلَ
(۹) و از مردمان کسانی‌اند که می‌گویند ایمان آوردیم به الله پس چون آزاری بیند در راه الله قرار می دهد

فِتۡنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِۖ وَلَئِن جَآءَ نَصۡرٞ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
آزردن و شکنجهٔ مردم را مانند عذاب الله و اگر بیاید کمکی از جانب پروردگار تو هر آینه گویند

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمۡۚ أَوَلَيۡسَ ٱللَّهُ بِأَعۡلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ ٱلۡعَٰلَمِينَ
بی گمان ما بودیم با شما آیا نیست الله داناتر به آنچه در سینه‌های جهانیان است؟

﴿١٠﴾ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ
(۱۰) و هر آینه خوب می‌شناسد الله آنانی را که ایمان آورده اند و هر آینه خوب می‌شناسد منافقان را

﴿١١﴾ وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبِعُواْ سَبِيلَنَا
(۱۱) و گفتند آنان که کفر ورزیدند به کسانی که ایمان آورده اند پیروی کنید از راه ما

وَلۡنَحۡمِلۡ خَطَٰيَٰكُمۡ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنۡ خَطَٰيَٰهُم مِّن
و باید برداریم گناهان شما را در حالی که نیستند ایشان بردارنده از گناهان شان

شَيۡءٍۖ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحۡمِلُنَّ أَثۡقَالَهُمۡ وَأَثۡقَالٗا
چیزی را همانا آنان دروغگویان‌اند (۱۲) و هر آینه بر خواهند داشت بارهای خود را و [دیگر] بارها را

مَّعَ أَثۡقَالِهِمۡۖ وَلَيُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ
با بارهای خود و هر آینه پرسیده شوند در روز رستاخیز از آنچه که برمی بافتند

﴿١٣﴾ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمۡ أَلۡفَ سَنَةٍ
(۱۳) و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال

إِلَّا خَمۡسِينَ عَامٗا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمۡ ظَٰلِمُونَ ﴿١٤﴾
مگر پنجاه سال[کم] پس گرفت آنان را توفان درحالی که آنان بودند ستمکاران (۱۴)

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَصْحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلْنَٰهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ
پس نجات دادیم او را و سرنشینان آن کشتی را و قراردادیم آن را نشانه ای برای جهانیان

﴿۱۵﴾ وَإِبْرَٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ
(۱۵) و [یاد کن] ابراهیم را آنگاه که گفت به قوم خود پرستش کنید الله را و پروا کنید از او که آن

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن
بهتر است برای شما اگر می‌دانستید (۱۶) جز این نیست که می‌پرستید جز

دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن
الله بتانی را و می‌سازید دروغی را هر آینه آنانی را که می‌پرستید جز

دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَٱبْتَغُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزْقَ
الله در اختیار ندارند برای شما روزیی را پس بجویید نزد الله روزی را

وَٱعْبُدُوهُ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥٓ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِن تُكَذِّبُوا۟
و پرستش کنید او را و سپاسگزار باشید برای او که به سوی او بازگردانیده خواهید شد (۱۷) و اگر تکذیب می کنید [جای تعجب نیست]

فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ
پس هر آینه تکذیب کرده بودند امتهایی پیش از شما [پیامبران خود را] در حالی که نیست بر پیامبر مگر رساندن پیام

ٱلْمُبِينُ ﴿۱۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ كَيْفَ يُبْدِئُ ٱللَّهُ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ
آشکار (۱۸) آیا ندیده اند چگونه آغاز می کند الله آفرینش را آنگاه

يُعِيدُهُۥٓ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۱۹﴾ قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ
بازمی گرداند آن را؟ همانا آن [کار] بر الله آسان است (۱۹) بگو گردش کنید در زمین

فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ ۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْءَاخِرَةَ ۚ
پس ببینید چگونه آغاز کرد آفرینش را سپس الله ایجاد می کند آفرینش [جهان] بازپسین را

إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرْحَمُ
همانا الله بر هر چیزی تواناست (۲۰) عذاب کند هرکه را خواهد و رحم می کند

مَن يَشَآءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى
بر هرکه خواهد و به سوی او بازگردانیده خواهید شد (۲۱) و نیستید شما عاجزکنندگان در

ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ
زمین و نه در آسمان و نیست شما را جز الله هیچ سرپرستی

وَلَا نَصِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ
و نه یاوری (۲۲) و آنان که کافر شدند به آیات الله و دیدار او

أُو۟لَٰٓئِكَ يَئِسُوا۟ مِن رَّحْمَتِى وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۳﴾
آنان ناامید می شوند از رحمت من و آنان برای شان است عذابی دردناک (۲۳)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
پس نبود جواب قوم او[ابراهیم] مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند

(۲۴) وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
(۲۴) وگفت [ابراهیم] جز این نیست برگرفتید به غیر الله بتانی را از سَرِ دوستی بین خودتان

فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ
برخی دیگررا و لعنت کند برخی از شما برخی دیگر را و جایگاهتان آتش است

وَمَا لَكُم مِّن نَّٰصِرِينَ (۲۵) ۞ فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ ۘ وَقَالَ
و نیست برای شما هیچ یاورانی (۲۵) پس ایمان آورد به او لوط و گفت [ابراهیم]

سه چهارم حزب ۴۰

إِنِّى مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ (۲۶) وَوَهَبْنَا
همانا من هجرت کننده ام به سوی پروردگار خود همانا او آن پیروزمند سنجیده کار است (۲۶) و دادیم

لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ
به او اسحق و یعقوب را و قرار دادیم در اولاد او[ابراهیم] پیامبری و کتاب را

وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ
و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

(۲۷) وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ
(۲۷) و [به یاد آور] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرتکب می شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ (۲۸)
که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان (۲۸)

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ وَتَأْتُونَ
آیا شما درمی آمیزید با مردان و قطع می کنید راه را و مرتکب می شوید

فِى نَادِيكُمُ ٱلْمُنكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ
در مجلس خود کار ناپسندیده را؟ پس نبود جواب قوم او مگر

أَن قَالُواْ ٱئْتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ
آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب الله را اگر هستی از راستگویان

(۲۹) قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْمُفْسِدِينَ (۳۰)
(۲۹) گفت [الی] پروردگارم یاری کن مرا بر این قوم تبهکار (۳۰)

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَآ إِبۡرَٰهِيمَ بِٱلۡبُشۡرَىٰ قَالُوٓاْ إِنَّا مُهۡلِكُوٓاْ
و چون آوردند فرستادگان ما برای ابراهیم مژده [ولادت اسحاق] را گفتند همانا ما هلاک کنندهٔ

أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِۖ إِنَّ أَهۡلَهَا كَانُواْ ظَٰلِمِينَ ﴿٣١﴾
اهل این آبادی ایم همانا اهل آن هستند ستمکاران (۳۱)

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطٗاۚ قَالُواْ نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَن فِيهَاۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ
گفت [ابراهیم] همانا در آن [آبادی] لوط است گفتند ما داناتریم به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم او

وَأَهۡلَهُۥٓ إِلَّا ٱمۡرَأَتَهُۥ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّآ
و خانواده اش را مگر زنش که هست از بازماندگان [در عذاب] (۳۲) و چون

أَن جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗا
آمدند فرستادگان ما نزد لوط بدحال شد به [دیدن] آنها و در کارشان فروماند

وَقَالُواْ لَا تَخَفۡ وَلَا تَحۡزَنۡ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهۡلَكَ إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَ
و گفتند مترس و غمگین مشو همانا ما نجات می دهیم تو را و خانواده ات را مگر زن تو را

كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهۡلِ
که هست از بازماندگان [در عذاب] (۳۳) همانا ما فرودآورندگانیم بر اهل

هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ
این آبادی عذابی را از آسمان به سزای آنکه نافرمانی می کردند

﴿٣٤﴾ وَلَقَد تَّرَكۡنَا مِنۡهَآ ءَايَةَۢ بَيِّنَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ
(۳۴) و هر آینه برجای گذاشتیم از آن [آبادی] نشانه ای آشکار را برای گروهی که خرد می ورزند

﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ مَدۡيَنَ أَخَاهُمۡ شُعَيۡبٗا فَقَالَ يَٰقَوۡمِ ٱعۡبُدُواْ
(۳۵) [و فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید

ٱللَّهَ وَٱرۡجُواْ ٱلۡيَوۡمَ ٱلۡأٓخِرَ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ
الله را و امیدوار باشید به روز آخرت و فساد نکنید در زمین تبهکارانه

﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي
(۳۶) پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را زلزله پس گردیدند در

دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادٗا وَثَمُودَاْ وَقَد تَّبَيَّنَ
خانه های خود بر زانو افتادگان (۳۷) و [هلاک کردیم] عاد و ثمود را و هر آینه ظاهر شده

لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمۡۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ
برای شما از منزلگاههای آنان و آراست برایشان شیطان

أَعۡمَٰلَهُمۡ فَصَدَّهُمۡ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُواْ مُسۡتَبۡصِرِينَ ﴿٣٨﴾
کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از راه [حق] در حالی که بودند بینایان [به شناخت حق از باطل] (۳۸)

وَقَٰرُونَ وَفِرۡعَوۡنَ وَهَٰمَٰنَۖ وَلَقَدۡ جَآءَهُم مُّوسَىٰ
و [هلاک ساختیم] قارون و فرعون و هامان را و هر آینه آمد نزدشان موسی

بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَٱسۡتَكۡبَرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كَانُواْ سَٰبِقِينَ
با نشانه های آشکار پس تکبر کردند در زمین و نبودند پیشی گیرندگان [از عذاب ما که بگریزند]

٣٩ فَكُلًّا أَخَذۡنَا بِذَنۢبِهِۦۖ فَمِنۡهُم مَّنۡ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِ حَاصِبٗا
۳۹ پس هر یک را گرفتیم به گناهش آنگاه از آنان کسی بود که فرستادیم بر وی شن بادی

وَمِنۡهُم مَّنۡ أَخَذَتۡهُ ٱلصَّيۡحَةُ وَمِنۡهُم مَّنۡ خَسَفۡنَا بِهِ
و از آنان کسی بود که گرفت او را بانگ آسمانی و از آنان کسی بود که فروبردیم او را

ٱلۡأَرۡضَ وَمِنۡهُم مَّنۡ أَغۡرَقۡنَاۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ
در زمین و از آنان کسی بود که غرق گردانیدیم و چنین نبود الله که ستم کند بر آنان

وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ٤٠ مَثَلُ ٱلَّذِينَ
و لیکن ایشان بر خود ستم می کردند ۴۰ مثال آنان که

ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلۡعَنكَبُوتِ
گرفتند غیر از الله دوستانی [سرورانی] را همچون مثال عنکبوت است

ٱتَّخَذَتۡ بَيۡتٗاۖ وَإِنَّ أَوۡهَنَ ٱلۡبُيُوتِ لَبَيۡتُ ٱلۡعَنكَبُوتِۚ
که ساخته است خانه‌ای را و همانا سست‌ترین خانه‌ها خانهٔ عنکبوت است

لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ٤١ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يَدۡعُونَ مِن
اگر می‌دانستند ۴۱ همانا الله می داند آنچه را فرامی خوانند جز

دُونِهِۦ مِن شَيۡءٖۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٤٢ وَتِلۡكَ
او از هرچه که باشد و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۴۲ و این

ٱلۡأَمۡثَٰلُ نَضۡرِبُهَا لِلنَّاسِۖ وَمَا يَعۡقِلُهَآ إِلَّا ٱلۡعَٰلِمُونَ
مثل‌ها می‌زنیم آنها را برای مردمان و نمی‌اندیشند در آنها مگر دانایان

٤٣ خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
۴۳ آفرید الله آسمان ها و زمین را به حق [نه بیهودگی] همانا در آن [آفرینش]

لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ٤٤ ٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ
نشانه ای است برای مؤمنان ۴۴ تلاوت کن آنچه را وحی شده است به سوی تو از کتاب

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ
و برپادار نماز را همانا نماز بازمی‌دارد از کار زشت

وَٱلۡمُنكَرِۗ وَلَذِكۡرُ ٱللَّهِ أَكۡبَرُۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تَصۡنَعُونَ ٤٥
و ناپسند و هر آینه یاد الله بزرگ تر است و الله می داند آنچه برمی سازید [=می کنید] ۴۵